

[L. D. Rasmussen.]

staaelse kan den Mand, der har faaet de 8 Aars Tab af borgerlige Rettigheder, andrage Justitsministeren om Æresoprejsning; hvis han tilfredsstiller de i Loven stillede Krav, og hvis hans Livsførelse er saadan, at man tør, vil og kan yde ham Æresoprejsning, saa faar han den, saa bliver han, uagtet der er fradømt ham borgerlige Rettigheder i 8 Aar, og hans Forbrydelse har været større end den andens, som har mistet borgerlige Rettigheder i 5 Aar, nogenlunde ligestillet med den anden, men han, der har faaet den borgerlige Ære fradømt for 5 Aar, kan ikke faa den Tid afkortet, han er udelukket fra at faa Æresoprejsning, idet der nemlig skal hengaa 5 Aar fra Løsladelsen, før han kan søge Æresoprejsning, og i saa Fald er Virkningen af Dommen udløbet, han har atter sine borgerlige Rettigheder, naar de 5 Aar er gaaet. Jeg ønsker helst principielt Ordningen i Forslaget af 1924. Skulde der ikke kunne opnaas Enighed, mener jeg i hvert Fald, at vi maa sætte 5 Aars Grænsen betydeligt ned.

Jeg vil saa indtrængende som muligt foreslaa, at § 84 bliver fjernet. Den indeholder generelle Bestemmelser om stigende Straf i Gentagelsestilfælde, men dette er efter min Mening mindre heldigt. Bestemmelser om Gentagelsesvirkning bør knyttes til de Kapitler eller enkelte Paragraffer, hvor de formenes paakrævede, og ikke indeholdes i en generel Bestemmelse, hvorved der rammes Tilfælde, hvor mindre Strenghed godt kan være anvendelig og absolut tilraadelig.

At Hvervning af danske Borgere til fremmed Krigstjeneste i § 128 gøres til en strafbar Handling, har min absolutte Tilslutning. Derimod savner jeg en Bestemmelse som i Forslaget af 1924 om Straf for Udøvelse af privat Detektivvirksomhed. I al Almindelighed betragter jeg saadan Virksomhed som utiltalende, men hvad der er værre, den kan ogsaa i høj Grad give Adgang til Misbrug af indhentet Viden om Privatlivet. Den paagældende Privatdetektiv og det Bureau, som sender ham, og som kun driver denne Virksomhed for at tjene Penge, slet ikke for at afhjælpe et eller andet Savn i Samfundet, det er ikke Drivfjæden, kan under Undersøgelsen af et bestemt Spørgsmaal faa Viden om forskellige andre Ting fra det private Liv, som absolut ikke vedkommer Trediemand, og den Viden kan de benytte sig af paa forskellig, maaske mindre heldig Maade.

Jeg vilde ogsaa sætte megen Pris paa

at faa en Ændring i § 228, der handler om Straf for Alfonsoeri. Det gøres strafbart for en Mandsperson at bo hos eller have sit Underhold hos en Kvinde, der driver Utugt som Erhverv. Den Bestemmelse er der intet at sige til, den er kun naturlig, men i fjerde Stykke gøres der Undtagelse for en Mandsperson under 18 Aar, overfor hvem Kvinden har Underholdspligt. Ogsaa dette er selvfølgelig rigtigt, men jeg ønsker denne Undtagelse udvidet, saaledes at Aldersgrænsen for den paagældende Kvindes Barn slettes, og saaledes at Undtagelsesbestemmelsen ogsaa kom til at gælde den paagældende Kvindes Fader. Menneskene betragter det i Almindelighed som en prisværdig Handling, at Børn rækker Fader eller Moder eller Forældre, hvis de lever begge, en hjælpende Haand, naar de er i økonomisk Nød, eller at en Kvinde rækker sine Børn en hjælpende Haand, selv om de er udover 18 Aars Alderen; dette betragtes ikke alene som tilladeligt, men som noget, der er ret naturligt, og det anses under ingen Omstændigheder for strafbart for disse Mandspersoner at modtage saadan Hjælp. Derfor forekommer det mig ret urimeligt, at Samfundet ved en Straffebestemmelse blander sig ind i dette nære Slægtskabsforhold og siger: De Mandspersoner, hvad enten det drejer sig om Faderen eller Børn over 18 Aar, er Straf underkastet, hvis de modtager nogen som helst Hjælp af henholdsvis Datter eller Moder. Derfor vil jeg gerne have den Undtagelsesbestemmelse, som jeg finder er ganske naturligt og rimelig.

I Tillid til den højtærede Ministers Udtalelser ved Fremsættelsen, som gik ud paa, at han var villig til Forhandling om Lovforslaget og dets Enkeltheder, har jeg tilladt mig at fremsætte nogle Anker og Ønsker, og jeg haaber, at der under de fortsatte Forhandlinger vil blive Resultat paa de Omraader, jeg her har nævnt.

Hvad angaar Ikrafttrædelsesloven, ligger det i Sagens Natur, at jeg ønsker § 11 om Oprettelse af Fængselsnævn fjernet. Ellers har jeg ikke fundet noget at indvende mod dette Lovforslag. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Vagn Bro: Naar vi nu staar overfor Behandlingen af det tredie Straffelovforslag, fremsat af den tredie i Rækken paa hinanden følgende Justitsministre, saa vil jeg paa mit Partis Vegne sige, at vi gaar til den fortsatte Behandling af en ny Straffelov med levende Interesse, og idet jeg skal erkende, at det nu foreliggende Forslag paa